

Sluta tävla om titeln ”bäste socialist”

Var går enligt din mening gränsen för att vara rik? Frågan ställdes av den respekterade predikanten Rick Warren under ett uppmärksammat arrangemang med de båda presidentkandidaterna.

Barack Obama landade i att den var rik som hade 250 000 dollar eller mer i årsinkomst. John McCain svarade – halvt på skämt – att den som tjänar fem miljoner dollar om året nog får anses rik, men att han inte vill höja skatten för någon.

McCains svar blev förstås manna från himlen för demokraterna. ”McCain förstår inte vanligt folk.”

”McCain vill gynna de rika, medan Obama bekymrar sig om medelklassen.” Etcetera.

Exemplet belyser en grundläggande politisk sanning: den som accepterar en socialistisk utgångspunkt kan aldrig vinna en debatt med socialister. Om man väl godtar som grundförutsättning att skattepolitikens uppgift är att omfördela pengar mellan grupper, i namn av ”rättvisa”, kommer den som omfördelar mindre alltid att förlora mot den som omfördelar mer.

Socialister blir aldrig nöjda med ”rättvisan” och ”fördelningen” förrän alla har exakt samma ekonomiska resurser till sitt förfogande efter skatt. Ett sådant samhälle är definitionsmässigt en diktatur (även om vi vet att diktatorn sedan regelmässigt berikar sig själv med makt, men också pengar). Ty så snart man tillåter att människor belönas för att de anstränger sig olika, utbildar sig olika, använder sin tid olika, sparar olika och är mer eller mindre uppfinningsrika så kommer också skillnader i inkomst och förmögenhet att uppstå. Skillnader som följd av detta är en ofrånkomlig del av ett fritt samhälle.

MCCAINS MISSTAG VAR ATT godta premisen om omfördelning i en statisk ekonomi. Samma misstag gör alliansregeringen i Sverige. Den verkar tro att den kan vinna en kamp med den socialistiska oppositionen om vem som är mest för ”omfördelning” till låginkomsttagare. Progressionen i skattesystemet skärps av en borgerlig regering. Samtidigt sviker regeringen givna löften om stöd till forskning och innovation, som kan lyfta allas välfärd för framtiden.

I det amerikanska presidentvalet är Barack Obama en klart socialistisk kandidat, ovanlig enbart genom sin personliga bakgrund och sin unika talarförmåga. Han deklarerade entydigt i maj 2008 att Bushs skattereformer skulle avskaffas när han blev president. Vad innebär det? Det innebär att USA skulle få en utdelningsskatt, som följer den vanliga inkomstskattskalans med 40 procent i marginalskatt. Till detta ska

läggas att USA har världens näst högsta bolagsskatt, på 35 procent, som Obama snarare vill höja än sänka. Dubbelbeskattningen skulle bli minst 60 procent och skatten på reavinst för dubblas. Arvsskatten skulle återgå till 55 procent, troligen rekord i den fria världen.

REDAN VETSKAPEN OM en sådan skattepolitik, vid en seger för Obama, gör att nästan alla familjeföretagare behövde skynda sig att sälja sina företag. Därför har Obama tvingats moderera sig på senare tid. Hans skattepolitik är nu oklar, dock med fördelningspolitik som riktmärke.

”Vill vi ha mer av sparande, investeringar, entreprenörskap, förkovran, utbildning och arbete? Var då försiktig med att beskatta dessa beteenden!”

John McCain har i sina bästa stunder en tillväxtpolitisk ansats. Han vill sänka bolagsskatten från 35 till 25 procent. Han vill behålla låga skatter på reavinst och utdelningar. En innovativ idé från McCain är att införa en frivillig platt skatt. Detta är en intressant tanke även för svensk skattedebatt. Bakgrunden är följande: alla ekonomer vet att en platt skatt, med samma procentsats för alla och få avdrag, vore bäst för ekonomin. Men den är svår att införa, dels för att den angrips med fördelningsargument, dels för att många älskar sina undantag, avdrag och skatteknep. En frivillig platt skatt innebär att de som så vill kan välja att betala en fast procentsats av sin inkomst – säg 20 procent i USA, 30 procent i Sverige – utan att begära avdrag. De som älskar avdrag kan fortsätta att lämna in en omständlig deklaration. Det frivilliga valet gör reformen enklare. Fördelningsargumentet försvagas genom att högre inkomsttagare får en platt skatt bara om de avstår från avdrag och skattetraxor.

Den icke-socialistiska uppgiften, i Sverige som i USA, är att lyfta skattedebatten från en diskussion som ställer grupp mot grupp till ett fokus på vilket beteende som är angeläget att främja för allas bästa. Vill vi ha mer av sparande, investeringar, entreprenörskap, förkovran, utbildning och arbete? Var då försiktig med att beskatta dessa beteenden! Om de hämmas i stället för att främjas blir hela samhället sämre med tiden. Detta måste vara budskapet, inte att tävla med socialister om vem som är bäste socialist.

Hans Bergström

Hans Bergström har just publicerat boken ”John McCain. En politisk biografi” inför det amerikanska presidentvalet.

